Lietas arhīva Nr. 1A-0095-19/14
ECLI:LV:RPPT:2019:0329.1A68025218.2.S

**SPRIEDUMS**
Rīgā 2019. gada 29. martā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnesis Viktors Makucevičs,
rakstveida procesā Daugavgrīvas ielā 58, Rīgā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas priekšnieka p.i. 2018. gada 28. septembra lēmumu Nr. 1-13/958.

**Aprakstošā daļa**

[1] 2018. gada 21. maijā Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas (turpmāk arī – Iestāde) inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu ZZ Nr. 723244 par to, ka /pers. A/ ar transportlīdzekli *OPEL COMBO VAN*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ (turpmāk arī – Transportlīdzeklis), Jūrmalā, Priedaines satiksmes mezglā 2017. gada 23. septembrī iebrauca īpašā režīmā zonā Jūrmalas pilsēta administratīvajā teritorijā, neiegādājoties caurlaidi.

Tādējādi pārkāptas Jūrmalas pilsētas domes 2017. gada 12. janvāra saistošo noteikumu Nr. 1 „Par transportlīdzekļu iebraukšanu īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā" (turpmāk arī – Noteikumi) 5. punkta prasības, ar ko izdarīts administratīvais pārkāpums, par kuru atbildība paredzēta šo noteikumu 49. punktā.

Par minētā pārkāpuma izdarīšanu /pers. A/ piemērots naudas sods 50 *euro* apmērā.

[2] Par minēto lēmumu sūdzību iesniedza /pers. A/, lūdzot lēmumu atcelt.

[3] Ar Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas priekšnieka p.i. 2018. gada 28. septembra lēmumu Nr. 1-13/958 (turpmāk arī – Iestādes lēmums) /pers. A/ sūdzība noraidīta, bet Iestādes inspektora 2018. gada 21. maija protokols ZZ Nr. 723244 atstāts spēkā.

[3.1] Citējot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – Latvijas APK) 243., 243.[1], 244., 272., 286. panta pirmo un otro daļu, 246. panta pirmo daļu, 205. panta pirmo daļu, 260. panta otro daļu, Noteikumu 48. un 49. punktu, Iestāde lēmumā norāda, ka atbilstoši Noteikumu 5. punktam laika periodā no kalendārā gada 1. aprīļa līdz 30. septembrim transportlīdzekļiem atļauts iebraukt īpaša režīma zonā Jūrmalā pēc caurlaides saņemšanas, izņemot Noteikumu 20. punktā noteiktos gadījumus.

[3.2] Iebraucot Jūrmalā caur Priedaines satiksmes mezglu, saskaņā ar Noteikumu 8.2. punktu uzstādītas videotehniskās kontroles ierīces, kas fiksē transportlīdzekļu iebraukšanu Jūrmalā. Sistēma apstrādā un uzkrāj ar fotokamerām fiksēto transportlīdzekļu datus un atlasa tos transportlīdzekļus, kuri iebraukuši Jūrmalā, nesaņemot caurlaidi, kas nepieciešami transportlīdzekļu iebraukšanas īpaša režīma zonā Jūrmalā kontrolei un Noteikumu pārkāpšanas gadījumā administratīvo sodu piemērošanai.

Saņemot no sistēmas foto fiksācijas, kas norāda uz Noteikumu pārkāpšanu, Iestāde veic to izdruku. Foto fiksācijās skaidri attēlots transportlīdzeklis un tā valsts reģistrācijas numurs, kā arī tās satur ziņas par iebraukšanas Jūrmalā datumu un laiku, un to, kāda fotokamera fiksējusi transportlīdzekli, atspoguļojot to ar GPS koordinātēm.

[3.3] Iestāde norāda, ka izdrukā no Ceļu satiksmes drošības direkcijas Informatīvās sistēmas kā Transportlīdzekļa turētāja norādīta SIA „PALLADIUM RĪGA".

[3.4] No lietas materiāliem redzams, ka sistēma fiksēja pārkāpumu ar /pers. A/ lietošanā esošu transportlīdzekli 2017. gada 23. septembrī. Papildus no sistēmas caurlaides izdrukas secināms, ka caurlaide nav iegādāta Noteikumos norādītājā kārtībā. Ņemot vērā to, ka pārkāpums veikts bez caurlaides iegādes iebraukšanai Jūrmalā, Iestādei nav rīcības brīvības piemērot administratīvā soda atcelšanu vai samazināšanu. Tāpat nav arī konstatēti izņēmuma apstākļi, kuri būtu mīkstinājuši atbildību par administratīvo pārkāpumu.

[3.5] Saņemot ziņas no sistēmas foto fiksācijas, kas norāda uz Noteikumu pārkāpšanu, Pašvaldības policija veic to izdruku. Šajā gadījumā ziņas no sistēmas 2018. gada 19. martā, pēc kā uzreiz uzsākta administratīvā pārkāpuma lietvedība, ko apliecina 2018. gada 19. marta rezolūcija uz dokumenta, kas satur ziņas vai faktus par iespējamu administratīvo pārkāpumu. Tādējādi Latvijas APK 37. panta pirmās daļas termiņš nav pārkāpts un personai piemērots sods ievērojot minētā panta ceturtajā daļā paredzētajā termiņā.

[3.6] Citējot Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma 2. panta un Noteikumu 20., 21.1., 33., 35. punktu, Latvijas APK 1. un 22. pantu, Iestāde norāda, ka šajā gadījumā pārkāpums izdarīts nevis par Ceļu satiksmes likuma septītās nodaļas normām, bet gan Noteikumu pārkāpumu. Noteikumos paredzētais administratīvais pārkāpums izdarīts, braucot ar automašīnu, tai piedaloties ceļu satiksmē, atbildība par to paredzēta nevis par ceļu satiksmi regulējošo noteikumu pārkāpšanu, bet gan iebraukšanas kārtības, kuru regulē Noteikumi, pārkāpumu.

Noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana nepieciešama, lai nodrošinātu Noteikumu ievērošanu un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par Noteikumu pārkāpšanu. Pretējā gadījumā, ja iestādei būtu iespējams Noteikumu pārkāpuma gadījumā izvēlēties soda apmēru, tad iestādei nebūtu iespējams izvairīties no vienlīdzības principa pārkāpšanas. Savukārt, pastāvot tiesiskajam regulējumam, kas uzliek par pienākumu sodīt personas, kas ir pārkāpušas Noteikumus, ir panākta vienlīdzīga attieksme pret visām personām un taisnīguma ievērošanu, piemērojot administratīvos sodus.

Iestāde norāda, ka izvērtējusi visus lietā iegūtos pierādījumus un pamatoti konstatējusi, ka ir objektīvi apstiprināts administratīvā pārkāpuma izdarīšanas fakts un tā izdarīšanas apstākļi, tāpēc /pers. A/ lūgums atcelt piemēroto naudas sodu noraidāms.

[3.7] Protokoli sastādīti savlaicīgi un sods piemērots atbilstoši Latvijas APK 37. panta ceturtās daļas noteikumiem. Ievērojot Latvijas APK 22. panta noteikumiem, administratīvajam sodam ir ne vien preventīvs, bet arī audzinošs raksturs, kas izpaužas administratīvā soda piemērošanā. Iestāde norāda, ka spēkā esošais tiesiskais regulējums Iestādei uzliek par pienākumu sodīt personas, kas pārkāpušas Noteikumus. Administratīvais sods ietver sevī leģitīmus mērķus tā piemērošanā, proti, mērķi, kas tieši vērsts uz pārkāpēju – audzināt apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību, kā arī mērķi aizsargāt valsts un sabiedrības intereses, personiskās tiesības un brīvības, kā arī nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus. Piemērotie administratīvie sodi atbilst soda mērķim, pilda gan sodošu, gan preventīvu funkciju, lai turpmāk šādi pārkāpumi netiktu pieļauti. Iestāde esot ievērojusi visus Latvijas APK paredzētos termiņus administratīvās pārkāpuma lietvedības veešanai.

[3.8] Iestāde atzīst, ka /pers. A/ lietojumā esošais Transportlīdzeklis iebrauca Jūrmalā un autovadītājs nebija iegādājies caurlaidi.

Tādējādi /pers. A/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, iebraucot Jūrmalā bez caurlaides, pierādīta ar administratīvā pārkāpuma protokolu ZZ Nr. 723244, pārkāpuma foto fiksācijas izdrukām no Sistēmas, un /pers. A/ pamatoti un likumīgi tiek saukts pie administratīvās atbildības.

[4] Nepiekrītot Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas priekšnieka p.i. 2018. gada 28. septembra lēmumam Nr. 1-13/958, sūdzību par to iesniedzis /pers. A/, lūdzot lēmumu atcelt.

[4.1] Sūdzībā norādīts, ka Iestāde nav ievērojusi Latvijas APK 286. pantā noteikto termiņu, jo sniegusi atbildi uz sūdzību pēc 120 dienām, tādā veidā aizskarot /pers. A/ tiesības uz lietas izskatīšanu saprātīgā termiņā.

[4.2] Protokols nebija sastādīts saprātīgā termiņā, jo tas bija ilgāk kā pēc 6 mēnešiem no pārkāpuma fiksēšanas dienas. Ņemot vērā īpašās darbības zonas īpatnības, sodīšanai jānotiek uzreiz pēc pārkāpuma izdarīšanas. Ar savu rīcību iestāde provocē uz vairāku pārkāpumu izdarīšanu viesus, kuri iebrauc Jūrmalā.

[4.3] Lietā ir strīds par likuma normu piemērošanu, jo pārkāpuma izdarīšanas dienās 2017. gada 23. un 24. septembrī pie iebraukšanas Jūrmalā „Priedaines satiksmes mezgls" atradās ceļa zīme „Iebraukt aizliegts" ar papildzīmi, izņemot ar caurlaidēm. Šī iemesla dēļ pārkāpums būtu jāizskata atbilstoši ceļu satiksmes noteikumu izpratnei.

[4.4] Lietu atbilstoši Latvijas APK 210. panta noteikumiem bija jāskata pašvaldības administratīvajai komisijai.

[4.5] Nav ievērots Latvijas APK 238.[1] panta pirmajā daļā noteiktais termiņš, jo ziņas par iespējamo iebraukšanu īpaša režīma zonā Jūrmalā bija no transportlīdzekļa fotofiksēšanas brīža, tas ir, 2017. gada 24. septembra. Lietvedības uzsākšana bija jāuzsāk līdz 2017. gada 27. septembrim, kas nav darīts.

[4.6] /pers. A/ uzsver, ka Noteikumi nav atbilstoši likumam „Par nodokļiem un nodevām" un Latvijas Republikas Satversmei, līdz ar to ir neleģitīmi, jo neparedz lietvedības kārtību Noteikumu pārkāpuma gadījumā un pieņemtā lēmuma par soda uzlikšanu apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas kārtību. Noteikumi bez jebkāda pamata paredz atšķirīgu attieksmi pret personām, kuras iebrauc Jūrmalas pilsētas teritorijā, salīdzinot ar personām, kuras iebrauc jebkuras citas Latvijas pilsētas teritorijā, jo, iebraucot citās pilsētās, nodeva nav jāmaksā.

[5] Par iesniegto sūdzību Iestāde iesniedza rakstveida paskaidrojumus, kuros papildus Iestādes lēmumā norādītajam paskaidro, ka /pers. A/ sūdzību nav bijis iespējams izskatīt 30 dienu laikā kopš attiecīgās sūdzības iesniegšanas brīža, jo sūdzību izskatīšanas termiņu ietekmē lielais sūdzību apjoms un ierobežotais Iestādes darbinieku resurss.

Pagarinot /pers. A/sūdzības izskatīšanas termiņu, Iestāde izvērtēja procesuālā pārkāpuma ietekmi uz /pers. A/ tiesībām. Šajā lietā tika apturēta lēmuma par administratīvā soda uzlikšanu izpilde līdz sūdzības izskatīšanai. Turklāt sūdzības izskatīšanas termiņa pagarinājums nav ietekmējis pieņemtā lēmuma pārsūdzības kārtību, tādējādi neradot /pers. A/ nelabvēlīgas tiesiskas sekas.

[5.1] Attiecībā uz Latvijas APK 238.[1] panta pirmajā daļā noteikto termiņu Iestāde norāda, ka šajā gadījumā ziņas par 2017. gada 23. septembrī izdarīto pārkāpumu no sistēmas saņemtas 2018. gada 19. martā, pēc kā uzreiz uzsākta administratīvā pārkāpuma lietvedība, ko apliecina rezolūcija uz dokumenta, kas satur ziņas vai faktus par iespējamu administratīvo pārkāpumu, tas ir – Iestādes lietvedes ziņojuma. Tādējādi Latvijas APK 37. panta pirmajā un ceturtajā daļā noteiktie termiņi nav kavēti.

[5.2] Iestāde uzskata, ka Ceļu satiksmes likums un Ceļu satiksmes noteikumi reglamentē ceļu satiksmes kārtību, savukārt Noteikumi noteic iebraukšanas kārtību Jūrmalā kā īpašā režīma zonā. Lietā nav konstatējams, ka noticis pārkāpums ceļu satiksmē, lai arī tas izdarīts ar transportlīdzekli, piedaloties ceļu satiksmē.

[5.3] Noteikumi izdoti saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām" 43. panta pirmās daļas 13. punktu, likuma „Par nodokļiem un nodevām" 12. panta pirmās daļas 6. punktu, Ministru kabineta 2005. gada 28. jūnija noteikumu Nr. 480 „Noteikumi par kārtību, kādā pašvaldība var uzlikt pašvaldības nodevas" 11. punktu, un to izpildi kontrolē Iestāde. Tādējādi Iestādes inspektori saskaņā ar rīkojumu tiesīgi izskatīt administratīvā pārkāpuma lietas un pieņemt lēmumu.

[5.4] Jūrmalas pilsētas domes iekšējo noteikumu „Transportlīdzekļu iebraukšanas īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā nodevas samaksas kontroles informācijas sistēmas organizatoriskie un lietošanas noteikumi Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijā" (turpmāk – Iekšējie noteikumi) 2., 3., 4., punkts noteic, ka sistēmas resursu pārzinis un sistēmas informācijas resursu turētājs ir Jūrmalas pilsētas dome un sistēmas tehnisko resursu turētājs ir Jūrmalas pilsētas domes Informācijas un komunikācijas tehnoloģiju pārvalde, kura nodrošina un veic sistēmas tehniskā administratora funkcijas. Sistēmas resursu lietotājs ir Jūrmalas pilsētas pašvaldības policija.

Lietā sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols ZZ Nr. 723244 ir pamatots, ir konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs /pers. A/ rīcībā, un likumā paredzētais noilguma termiņš, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības un uzliktu sodu nav iestājies.

[5.5] Iestādei likuma (normatīvo aktu) ievērošanas princips ietver prasības ievērot normatīvajos aktos noteikto kārtību.

Lai normatīvajos aktos noteiktajam regulējumam pakļauta darbība - iebraukšana pilsētas administratīvās teritorijas īpašā zonā, kuras regulējumu noteic pašvaldības izdoti noteikumi, atbilstību likuma (normatīvo aktu) ievērošanas principam un būtu tiesiska, jāievēro šo noteikumu prasības un to priekšraksti, kas šajā gadījumā attiecas uz caurlaides saņemšanu. Tikai gadījumos, kad izpildītas normatīvo aktu prasības, pastāv personas tiesiskā paļāvība un ar to saistīti aizsardzības instrumenti, kas ietverti Noteikumu regulējumā, tostarp, Noteikumu 21. un 22. punktā noteiktais par iebraukšanu pilsētas īpašajā zonā ar caurlaidi.

Jūrmalas pilsētas īpašā režīma zonā noteikta vienota transportlīdzekļu kustības organizācija, kas vienlīdz attiecas uz visiem transportlīdzekļiem, kas iebrauc šajā zonā. Lietā nav konstatējami apstākļi, kas būtu lieguši /pers. A/ izpildīt normatīvo aktu prasības. /pers. A/ uzliktais sods atbilst soda mērķim, proti, pilda gan sodošo, gan preventīvu funkciju, lai turpmāk šādi pārkāpumi netiktu pieļauti.

[5.6] Procesuālo tiesību normu pārkāpums ir jāvērtē atkarībā no tā ietekmes uz galīgā lēmuma saturu. Attiecībā uz privātpersonu procesuālais pārkāpums kļūst tiesiski nozīmīgs tikai tad, ja tas ietekmēja vai varēja ietekmēt lēmuma par administratīvā pārkāpuma konstatēšanu saturu. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 81. panta piekto daļu apstrīdētais administratīvais akts iegūst savu galīgo noformējumu tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu. Šādā veidā tas ir izpildāms un to var pārsūdzēt tiesā. (skat. *Administratīvā rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2013. gada 30. aprīļa spriedumu lietā Nr. A420513212*).

[5.7] Iestāde norāda, ka administratīvā pārkāpuma protokols ZZ Nr.723244 sastādīts savlaicīgi un sods piemērots atbilstoši Latvijas APK 37. panta ceturtajā daļā noteiktajam deviņu mēnešu termiņam. Latvijas APK 22. pants nosaka, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Līdz ar to, var secināt, ka administratīvajam sodam ir ne vien preventīvs, bet arī audzinošs raksturs, kas izpaužas administratīvā soda piemērošanā. Lūdz sūdzību noraidīt.

[6] 2019. gada 21. februārī Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā saņemti /pers. A/ papildus apsvērumi lietā, kur viņš norāda, ka tā kā pārkāpums konstatēts ar tehniskiem līdzekļiem, tad saskaņā ar Ministru kabineta 2007. gada 9. janvāra noteikumu Nr. 40 „Noteikumi par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" (turpmāk arī – Noteikumi Nr. 40) jāveic tehnisko līdzekļu (fotoiekārtas un videoiekārtas), kas paredzēti

pārkāpumu fiksēšanai, neapturot transportlīdzekli verificēšanu. Minētais pienākums izpildāms arī šajā lietā, jo izmantotie tehniskie līdzekļi ģenerē foto fiksācijas, kuras sastāv no fotoattēla un laika joslas par pārkāpuma izdarīšanas datumu un laiku. Šī laika josla ir mainīgi dati, jo notiek laika mērīšana, tas ir, kādā datumā un cikos izdarīts pārkāpums, kuri ir vienīgie pierādījumi par iespējamā pārkāpuma datumu un laiku.

[6.1] Ja verifikācija nav veikta, tad veidojās būtisks trūkums pierādījumu kopumā, jo neviens nav pārliecinājies par foto fiksācijas norādīto laika datu precizitāti, kas ir vienīgais pierādījums pārkāpuma sastāva subjektīvajai pusei – protokolā norādītais transportlīdzeklis tieši konkrētajā datuma un laikā iebraucis Jūrmalas īpašā režīma zonā.

Tādējādi foto fiksācijas, uz kuru pamata /pers. A/ piemērots administratīvais sods, varētu būt iegūtas pretēji Latvijas APK 243. panta pirmajai un piektajai daļai un tādējādi nav pieļaujami. /pers. A/ uzskata, ka Iestādes lēmums atceļams.

**Motīvu daļa**

[7] Izvērtējot /pers. A/sūdzībā norādītos argumentus un pārbaudot lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka /pers. A/ sūdzība noraidāma kā nepamatota.

[7.1] Latvijas APK 289.$^{12}$ panta pirmajā daļa paredz, ka rajona (pilsētas) tiesa neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem ar lēmumu atceļ iestādes lēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai iestādei pēc piekritības šādos gadījumos:

1) lietu izskatījusi iestāde, kurai nebija tiesību attiecīgo administratīvā pārkāpuma lietu izskatīt;

2) lietas izskatīšanā pārkāptas tiesību normas, kas prasa paziņot administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekiem par lietas izskatīšanas vietu un laiku;

3) izskatot lietu, pārkāptas tiesību normas par lietvedības valodu;

4) lēmums nosaka to personu tiesības un pienākumus, kuras nav administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieki;

5) lietā nav pilna lēmuma.

Tiesa nekonstatē Latvijas APK 289.$^{12}$ pantā paredzētos gadījumus, kas būtu pamats neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem atcelt iestādes lēmumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai iestādei.

[7.2] Saskaņā ar Latvijas APK 286. panta otro daļu augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

Latvijas APK 289.$^{6}$ panta devītās daļa noteic, ka tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;

2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;

3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;

4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;

5) kāds administratīvais sods piemērojams personai [..].

No lietas faktiskajiem apstākļiem izriet, ka 2018. gada 21. maijā Iestādes inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu ZZ Nr. 723244 par to, ka /pers. A/ ar Transportlīdzekli, Jūrmalā, Priedaines satiksmes mezglā 2017. gada 23. septembrī iebrauca īpašā režīmā zonā Jūrmalas pilsēta administratīvajā teritorijā, neiegādājoties caurlaidi.

Tādējādi pārkāptas Noteikumu 5. punkta prasības, ar ko izdarīts administratīvais pārkāpums, par kuru atbildība paredzēta šo noteikumu 49. punktā.

Noteikumu 5. punkts paredz, ka laika periodā no kalendārā gada 1.aprīļa līdz 30.septembrim transportlīdzekļiem atļauts iebraukt īpaša režīma zonā Jūrmalā, ja iebraukšanas dienā saņemta caurlaide, izņemot šo noteikumu 20 .punktā noteiktos gadījumus. Savukārt Noteikumu 49. punkts paredz, ka par šo noteikumu 5. punkta pārkāpšanu uzliek naudas sodu transportlīdzekļa īpašniekam vai turētājam piecdesmit *euro*.

No administratīvā pārkāpuma protokola izriet, ka /pers. A/ piemērots naudas sods 50 *euro* apmērā.

[7.3] Latvijas APK 243. panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Minētā panta ceturtā daļa noteic, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona. Savukārt minētā panta piektā daļa noteic, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. [..]

No lietas materiāliem izriet, ka Iestādes lietvede /pers. N/ 2018. gada 19. martā sastādījusi ziņojumu Nr. 591407-5911414/9-23-17KG7983-2017 par to, ka 2017. gada 23. septembrī plkst. 17:27:39 Transportlīdzeklis iebrauca Jūrmalas pilsētas īpašā režīma zonā bez caurlaides, tādējādi neievērojot Noteikumu 5. punkta prasības.

Saskaņā ar Iestādes Administratīvās nodaļas priekšnieka rezolūciju 2018. gada 19. martā uzsākta administratīvā lietvedība.

2018. gada 20. maijā /pers. A/ sniedza paskaidrojumus Iestādē, ka bija iebraucis Jūrmalas teritorijā neapstājoties un nenopērkot caurlaidi ģimenes apsvērumu dēļ. Viņa tēvs ir pensijas gados un 23. septembrī zvanīja un teica, ka ļoti slikti jūtas un lūdza lai ierodas. Nožēlo izdarīto un lūdz sodīt ar brīdinājumu. Līdzīga situācija izveidojās 24. septembrī. Uzsvēra, ka viņam paziņots par pārkāpumu pēc 6 mēnešiem un 12 mēnešiem, kas ir nesamērīgi vēlu.

Lietā konstatēts, ka ar izdruku no Jūrmalas pilsētas nodevas samaksas kontroles informācijas sistēmas apstiprinās, ka Transportlīdzeklis iebraucis Jūrmalas pilsētas teritorijā 2017. gada 23. septembrī plkst. 17:27:40. Savukārt no lietas materiāliem pievienotām Caurlaides izdrukām no Qlik Sense sistēmas izriet, ka Transportlīdzeklim nebija iegādāta vienreizēja caurlaide, kā arī nebija izdota caurlaide.

Tādējādi tiesa atzīst, ka Iestādes amatpersona pamatoti konstatēja, ka /pers. A/, kurš apliecināja, ka bija vadījis Transportlīdzekli 2017. gada 23. septembrī un iebraucis Jūrmalas pilsētas teritorijā bez derīgas caurlaides, bija pārkāpis Noteikumu 5. punkta prasības. To apliecina gan izdrukas no Jūrmalas pilsētas nodevas samaksas kontroles informācijas sistēmas, gan arī ziņas par caurlaides neesamību.

No minētā tiesa secina, ka Iestāde pamatoti konstatējusi, ka /pers. A/ izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība piemērojama atbilstoši Noteikumu 49. punkta regulējumam.

[8] Izvērtējot /pers. A/ sūdzībā un vēlākā iesniegumā norādīto, tiesa konstatē turpmāko.

[8.1] Sūdzībā /pers. A/ bija norādījis, ka, izskatot sūdzību, Iestāde nav izskatījusi sūdzību saprātīgā termiņā, jo atbilde uz sūdzību saņemta tikai pēc 120 dienām.

Eiropas Cilvēktiesību tiesa vairākkārt norādījusi, ka procesa ilguma saprātīgums ir jāvērtē lietas konkrēto apstākļu kontekstā, ņemot vērā tās judikatūrā nodibinātos kritērijus, jo īpaši tādus kā lietas apjoms, juridiskā sarežģītība, procesuālo darbību daudzums, iesniedzēja un kompetentās valsts varas iestādes rīcība un citus objektīvus apstākļus. Turklāt katra atsevišķa procesa stadija jāvērtē, vadoties no šiem kritērijiem (sk., piemēram, *Eiropas Cilvēktiesību tiesas 1993. gada 2. novembra sprieduma lietā „Kemmache v. France (Nos. 1 and 2)", iesniegumu Nr. 12325/86, 14992/89,*

*60.punkts, Eiropas Cilvēktiesību tiesas Lielās palātas 1998. gada 31. marta sprieduma lietā „Reinhardt and Slimane-Ka?d v. France", iesniegumu Nr. 23043/93, 22921/93, 97. punkts, Eiropas Cilvēktiesību tiesas 1998. gada 23. septembra sprieduma lietā „I.A. v. France", iesnieguma Nr. 28213/95, 119. punkts, Eiropas Cilvēktiesību tiesas Lielās palātas 1999. gada 25. marta sprieduma lietā „Pélissier and Sassi v. France", iesnieguma Nr. 25444/94, 67. punkts, Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2002. gada 28. novembra sprieduma lietā „Lavents v. Latvia", iesnieguma Nr. 58442/00, 87. punkts, Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2006. gada 9. marta sprieduma lietā „Svipsta v. Latvia", iesnieguma Nr. 66820/01, 151. punkts, Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2007. gada 18. janvāra sprieduma lietā „Estrikh v. Latvia", iesnieguma Nr. 73819/01, 137. punkts*).

Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta pirmais punkts noteic, ka ikvienam ir tiesības, nosakot savu civilo tiesību un pienākumu vai jebkuras viņam izvirzītās apsūdzības pamatotību krimināllietā, uz taisnīgu un atklātu lietas izskatīšanu saprātīgos termiņos neatkarīgā un objektīvā ar likumu izveidotā tiesā .[..]

Saprātīgs procesa termiņš ir viena no „taisnīga procesa" ietvaros apskatāmām, Konvencijas 6. pantā tieši norādītajām tiesībām. Lai izvērtētu, vai konkrētā kriminālprocesā pret konkrētu personu nav pieļauts viņas tiesību pārkāpums uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, pirmkārt, jāsaprot, kādam bija jābūt „saprātīgam termiņam" faktiskos apstākļos un - izrietoši -, vai ir vai nav noticis tā pārkāpums. Tātad jānovērtē termiņa „saprātīgums" katrā gadījumā individuāli. Galvenais kritērijs, kas izvērtējams, - vai atbildīgās institūcijas darbojušās pietiekami efektīvi un nav pieļāvušas neattaisnotu bezdarbību, piemēram, vai nav notikusi neattaisnojama kādu procesuālu darbību vilcināšana, vai nav bijuši periodi, kuros nav veiktas nekādas vērā ņemamas aktivitātes procesa tālākai virzībai u.tml. (sk. *Tiesu prakse par tiesībām uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā un soda noteikšanā, ja nav ievērotas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, 2013, 2.1. punktu. Sagatavoja Dr.iur. Ā. Meikališa un Dr.iur. K. Strada-Rozenberga. Akceptēts Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta senatoru sanāksmē 2014. gada 8. janvārī.*).

Administratīvā pārkāpuma lietas pēc savas būtības un soda rakstura atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām ir vērtējamas kā „mazās krimināllietas" (sk. *Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2009. gada 10. februāra spriedumu lietā Sergey Zolotukhin v. Russia* ; sk. arī *Satversmes tiesas 2002. gada 20. jūnija sprieduma lietā Nr. 2001-17-0106, 6.1. apakšpunktu*).

Tādējādi iepriekš minētās Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņas attiecas arī uz minēto gadījumu.

Iestādes lēmums sagatavots daudz vēlāk, nekā Latvijas APK normas to paredz.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteikto procesuālo termiņu pārkāpums pats par sevi nav pamats lietvedības izbeigšanai, tomēr šo termiņu pārkāpums ir procesuāls pārkāpums, kura nozīme un ietekme uz lēmuma tiesiskumu jāizvērtē katrā konkrētā lietā atsevišķi (skat. *Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007. gada 27. aprīļa spriedumu lietā Nr. SKA – 181/2007*).

Procesuāli pārkāpumi lēmuma pieņemšanā rada lēmuma prettiesiskumu un atcelšanu tad, ja tiem ir tieša un būtiska ietekme uz rezultātu. Tas ir, ja tiesību normas tieši paredz lēmuma atcelšanu konkrētā procesuālā pārkāpuma gadījumā vai arī tad, ja rezultāts būtu personai labvēlīgāks, ja šādu pārkāpumu nebūtu (skat. *Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas 2014. gada 3. septembra spriedumu lietā Nr. 128023613*).

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka, lai arī Iestādes lēmums sagatavots vēlāk nekā tas bija paredzēts likumā, šajā gadījumā nav nekādas tiešas un būtiskas ietekmes uz lietas izskatīšanas rezultātu. Turklāt /pers. A/ tika nodrošinātas iespējas pārsūdzēt Iestādes lēmumu, kas norāda uz to, ka viņa tiesības ar Iestādes lēmuma vēlāku sagatavošanu nekādā veidā netika ietekmētas vai ierobežotas. Līdz ar minēto tiesa nevar atzīt šo /pers. A/ sūdzībā norādīto argumentu par pamatotu.

[8.2] Sūdzībā /pers. A/ norādījis, ka lietvedība uzsākta neievērojot Latvijas APK 238.[1] panta noteikumus, tādējādi nav ievērots saprātīgs termiņš lietvedības uzsākšanai.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.[1] panta pirmajā daļā noteikts, ka, saņemot ziņas, kuras norāda uz iespējamu administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, šā kodeksa minētās personas triju darba dienu laikā pieņem lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu vai par atteikšanos uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību. Lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu var pieņemt, arī sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu vai fiksējot to rezolūcijas veidā uz dokumenta, kas satur ziņas vai faktus par iespējamu administratīvo pārkāpumu.

Savukārt saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37. panta pirmās daļas noteikumiem lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā var uzsākt ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas Turklāt minētā panta ceturtā daļa noteic, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā izbeidz, ja deviņu mēnešu laikā no administratīvā pārkāpuma lietas uzsākšanas dienas nav pieņemts lēmums par soda piemērošanu.

No lietas materiāliem izriet, ka lēmums par lietvedības uzsākšanu rezolūcijas veidā fiksēts uz dokumenta, kas satur ziņas par iespējamo /pers. A/ izdarīto pārkāpumu, t.i., Iestādes darbinieces 2018. gada 19. marta ziņojuma. Saskaņā ar Iestādes Administratīvās nodaļas priekšnieka 2018. gada 19. marta rezolūciju uzsākta lietvedība lietā.

Tiesa atzīst, ka šajā gadījumā lietvedība uzsākta ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.[1] panta pirmās daļas nosacījumus, un administratīvā pārkāpuma protokols ZZ Nr. 723244 /pers. A/ par 2017. gada 23. septembrī izdarīto administratīvo pārkāpumu sastādīts un naudas sods uzlikts 2018. gada 21. maijā, t.i., ievērojot Latvijas APK 37. panta pirmajā daļā noteikto termiņu lietvedības uzsākšanai, personas saukšanai pie administratīvās atbildības un sodīšanai. Attiecībā uz saprātīgo termiņu lietvedības uzsākšanai tiesa papildus iepriekš minētajam norāda, ka lietvedība uzsākta tajā pašā dienā, kad tika saņemtas ziņas par iespējamu pārkāpumu. Līdz ar minēto tiesa atzīst, ka saprātīgs termiņš lietvedības uzsākšanai tika ievērots.

[8.3] Attiecībā uz /pers. A/ sūdzībā norādīto, ka šajā gadījumā bija nepieciešams skatīt lietu atbilstoši ceļu satiksmes noteikumu izpratnei, tiesa norāda, ka Iestādes lēmumā pamatoti norādīts, ka lietā nav konstatējams, ka noticis pārkāpums ceļu satiksmē, lai arī tas izdarīts ar transportlīdzekli, piedaloties ceļu satiksmē. Šajā gadījumā Iestāde vērtēja /pers. A/ rīcību atbilstoši Noteikumu prasībām, nevis kādu citu noteikumu prasībām. Tas apstāklis, ka Priedaines satiksmes mezglā izvietota ceļa zīme Nr. 301 „Jebraukt aizliegts" ar 849. papildzīmi „Pārējā papildinformācija", kurā norādīts „Izņemot ar caurlaidēm", nenozīmē, ka iebraukšana Jūrmalas pilsētas teritorijā būtu saistāma ar ceļu satiksmes noteikumu prasību neievērošanu.

Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – Ceļu satiksmes noteikumi) 1. punkts noteic, ka noteikumi nosaka ceļu satiksmes kārtību Latvijā. Savukārt minēto noteikumu 285. punkts noteic, ka papildzīmes tiek lietotas kopā ar citām zīmēm un precizē vai ierobežo attiecīgo zīmju darbību [..].

Atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 12. panta pirmās daļas 6. punkta noteikumiem vietējās pašvaldības domei ir tiesības Ministru kabineta noteikumos noteiktajā kārtībā savā administratīvajā teritorijā uzlikt pašvaldības nodevas par transportlīdzekļu iebraukšanu īpaša režīma zonās. Savukārt Ministru kabineta 2005. gada 28. jūnija noteikumu Nr. 480 „Noteikumi par kārtību, kādā pašvaldības var uzlikt pašvaldību nodevas" 11. punkts noteic, ka nodevas par transportlīdzekļu iebraukšanu īpaša režīma zonās, kuras ir noteiktas attiecīgās pašvaldības teritorijas plānojumā ceļu satiksmes drošības uzlabošanai, sabiedrības veselības, sabiedriskās kārtības un drošības nodrošināšanai, kā arī dabas, īpaši aizsargājamo kultūrvēsturisko teritoriju un kultūras pieminekļu aizsardzībai, pašvaldība ir tiesīga uzlikt personām, kuras transportlīdzekļi iebrauc attiecīgajā īpaša režīma zonā.

Tādējādi šajā situācijā, kad ir pieņemti un spēkā esoši Noteikumi, kuri precizē vispārējo ceļu satiksmes kārtību Latvijā vienā noteiktā administratīvajā teritorijā, kura noteikta ar Ceļu satiksmes noteikumiem, šajā gadījumā piemērojams Noteikumu regulējums, jo tas paredz transportlīdzekļu iebraukšanu īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā regulējumu, tas ir – sevišķu regulējumu uz vienu konkrētu administratīvo teritoriju. Ievērojot to, ka Ceļu satiksmes noteikumos paredzētās ceļazīmes 301. un 849. izvietotas, lai nodrošinātu Noteikumu prasību ievērošanu, tiesa atzīst, ka šajā gadījumā piemērojams Noteikumu, nevis Ceļu satiksmes noteikumu regulējums.

[8.4] Tāpat tiesa nevar piekrist, ka /pers. A/ izdarītais pārkāpums būtu jāizskata atbilstoši Latvijas APK 210. panta noteikumiem.

Latvijas APK 210. panta otrā daļa noteic, ka pašvaldību administratīvās komisijas izskata arī administratīvo pārkāpumu lietas par pašvaldību saistošo noteikumu pārkāpumiem.

Tiesa vērš /pers. A/ uzmanību uz to, ka Noteikumu 48. punkts paredz, ka Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas amatpersonas kontrolē šo noteikumu prasību izpildi, sastāda administratīvā pārkāpuma protokolus un uzliek administratīvos sodus par šo noteikumu pārkāpšanu.

Atbilstoši Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10. panta desmitās daļas noteikumiem valsts pārvaldi organizē pēc iespējas efektīvi. Valsts pārvaldes institucionālo sistēmu pastāvīgi pārbauda un, ja nepieciešams, pilnveido, izvērtējot arī funkciju apjomu, nepieciešamību un koncentrācijas pakāpi, normatīvā regulējuma apjomu un detalizāciju un apsverot deleģēšanas iespējas vai ārpakalpojuma izmantošanu.

Tādējādi tiesa atzīst, ka šajā, ievērojot to, ka ar normatīvo aktu Iestādei ir deleģēts kontrolēt Noteikumu prasību izpildi, administratīvo pārkāpumu protokolu un sodu piemērošanu par Noteikumu pārkāpšanu, /pers. A/ sūdzībā norādītais apsvērums, ka pārkāpums būtu izskatāms pašvaldības administratīvajā komisijā, nav pamatots.

[8.5] Attiecībā uz sūdzībā norādīto apsvērumu, ka Noteikumi ir neatbilstoši likumam „Par nodokļiem un nodevām" un Latvijas Republikas Satversmei, tiesa norāda, ka likumu ievērošana ir jebkuras tiesību sistēmas balsts. Tiesiskā kārtība kā tāda ir aizsargājama vērtība. Tiesiskuma princips nedod tiesības personai vienkārši nepildīt un neievērot tiesību normas, ja tā apšauba to konstitucionalitāti. Šāda indivīdu rīcība nevar pelnīt aizsardzību. Pretējs uzskats apdraudētu likuma varas jeb likuma ievērošanas principa pastāvēšanu – mudinātu neievērot spēkā esošās tiesību normas (sk. *Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2004. gada 30. marta spriedumu lietā Nr. SKA-5*).

Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma 2. panta otrā daļa noteic, ka oficiālā publikācija ir publiski ticama un saistoša. Neviens nevar aizbildināties ar oficiālajā izdevumā publicēto tiesību aktu vai oficiālo paziņojumu nezināšanu. Noteikumi publicēti oficiālajā izdevumā „Latvijas Vēstnesis" 2017. gada 2. februāra laidienā Nr. 26 (5853).

Ievērojot to, ka Noteikumi ir spēkā esoši (nav atcelti), tie ir izsludināti likumā noteiktajā kārtībā, tiesai nav pamata uzskatīt, ka /pers. A/ pastāvētu tiesisks pamats nepildīt Noteikumu prasības.

[8.6] Atbilstoši Iekšējo noteikumu 1. punktam transportlīdzekļu iebraukšana īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā nodevas samaksas kontroles informācijas sistēmas organizatoriskie un lietošanas noteikumi Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijā nosaka sistēmas darbības pamatnoteikumus, sistēmas darbības rezultātā iegūto datu apstrādi, lietošanu, izsniegšanu un aizsardzību [..]. Minēto noteikumu 7. punkts paredz, ka sistēmas lietošanas un personas datu apstrādes mērķis ir nodrošināt Noteikumu prasību izpildes kontroli.

Iekšējo noteikumu 10.1. punktā norādīts, ka, izmantojot sistēmas tehniskos resursus, kas darbojas, reaģējot uz transporta līdzekļu kustību, saskaņā ar iestatīto režīmu, tiek veikta transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numura zīmes fotofiksācija un veikta tā atpazīšana.

/pers. A/ norādīja, ka šāds tehniskais resurss uzskatāms par mērierīci, kura pakļauta periodiskai verificēšanai.

Saskaņā ar likuma „Par mērījumu vienotību" 1. panta pirmās daļas 16. punktu verificēšana ir darbību kopums, lai konstatētu un apstiprinātu, ka valsts metroloģiskajai kontrolei pakļautie mērīšanas līdzekļi atbilst noteiktajām prasībām. Atbilstoši minētā likuma 2. panta pirmās daļas noteikumiem mērījumu vienotības nodrošināšana Latvijas Republikā nepieciešama, lai aizsargātu cilvēka dzīvību un veselību, vidi un patērētāju no neprecīzu un nepareizu mērījumu negatīvajām sekām [..].

Atbilstoši Noteikumu Nr. 40 pielikuma 1.6. punktam ģeometrisko lielumu un kustības parametru mērīšanas līdzekļi ir tehniskie līdzekļi (fotoiekārtas un videoiekārtas), kas paredzēti pārkāpumu fiksēšanai, neapturot transportlīdzekli.

Tiesa norāda, ka tehnisko līdzekļu (fotoiekārtu un videoiekārtu) izmantošanas kārtību paredz Ministru kabineta 2014. gada 15. aprīļa noteikumi Nr. 200 „Tehnisko līdzekļu (fotoiekārtu vai videoiekārtu) izmantošanas kārtība". Minētie noteikumi noteic kārtību, kādā izmanto tehniskos līdzekļus (fotoiekārtas vai videoiekārtas), lai fiksētu pārkāpumus ceļu satiksmē, neapturot transportlīdzekli. Kā tika minēts sprieduma 8.3. punktā, tad šajā gadījumā tiek fiksēts Noteikumu pārkāpums, nevis Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums. Tādējādi, lai fiksētu Noteikumu pārkāpumu, normatīvie akti neparedz, ka Priedaines satiksmes mezglā izvietotajiem tehniskajiem līdzekļiem jābūt verificētiem.

Turklāt tiesa nevar atstāt bez ievērības apstākli, ka savos 2018. gada 20. maija paskaidrojumos /pers. A/ bija norādījis, ka bija administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā iebraucis Jūrmalas pilsētas teritorijā. Tādējādi šādi iebildumi attiecībā uz to, ka tehniskie līdzekļi, kas fiksēja iebraukšanas Jūrmalas pilsētas teritorijā faktu, nav verificēti, vērsts uz to, lai mēģinātu izvairīties no normatīvajos aktos paredzētās atbildības. Līdz ar minēto šis apsvērums nav pamatots.

[9] Latvijas APK 22. pants noteic, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Turklāt Latvijas APK 32. panta otrās daļas noteikumi paredz, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Par Noteikumu 5. punkta pārkāpšanu uzliek naudas sodu 50 *euro* apmērā, kā to paredz Noteikumu 49. punkta regulējums.

Ņemot vērā, ka par Noteikumu 5. punkta pārkāpumu paredzēta viena konkrēta sankcija, šajā gadījumā nav nepieciešams vērtēt Latvijas APK 32. panta otrajā daļā paredzētos apsvērumus soda piemērošanai. Līdz ar minēto tiesa atzīst, ka Iestādes lēmumā pamatoti konstatēts, ka /pers. A/ par Noteikumu 5. punkta pārkāpumu piemērojams naudas sods 50 *euro* apmērā.

[10] Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav jāsaprot kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesai ir jāuzklausa argumenti, bet nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (sk. *Senāta 2010. gada 11. marta sprieduma lietā Nr. SKA-66/2010 14. punktu, 2012. gada 21. februāra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-186/2012 10.punktu, 2013. gada 1. jūlija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-584/2013 10. punktu*).

Ņemot vērā minēto, tiesa nevērtē pārējos /pers. A/ sūdzībā norādītos argumentus, jo tie nav atzīstami par nozīmīgiem no tiesību viedokļa šīs lietas izskatīšanā, kā arī tie neietekmē tiesas izdarītos secinājumus attiecībā uz lietas faktiskajiem apstākļiem un lietas materiālos esošajiem pierādījumiem.

[11] Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka /pers. A/ pamatoti saukts pie atbildības par Noteikumu 5. punkta pārkāpumu, piemērojot Noteikumu 49. punktā paredzēto sankciju, kas atbilst Latvijas APK 22. pantā noteiktajam mērķim. Savukārt /pers. A/sūdzībā norādītie apsvērumi nevar būt par pamatu Iestādes lēmuma atcelšanai.

**Rezolutīvā daļa**

Ievērojot visu iepriekš minēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1. punktu, tiesa

**nosprieda**

/pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību noraidīt, bet Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas priekšnieka p.i. 2018. gada 28. septembra lēmumu Nr. 1-13/958 atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā no 2019. gada 17. maija.

Tiesnesis Viktors Makucevičs